

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาวิกฤตหนี้ต่างประเทศ เพื่อพิจารณาโอกาสที่จะเกิดวิกฤตรอบที่สองในประเทศไทย โดยจะทำการศึกษาตัวแปรต่อไปนี้ อัตราส่วนระหว่างหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติ อัตราส่วนระหว่างหนี้ระยะสั้น และระยะยาว ชัดความสามารถในการชำระหนี้ จัดความสามารถในการนำเข้า จัดความสามารถในการนำเข้าสุทธิ จัดความสามารถในการไหลออกของเงินทุน อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึง ภาระหนี้ต่างประเทศ ภาระในการชำระหนี้ และความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจ

การศึกษาจะแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลาคือ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2530 ถึง ปี พ.ศ. 2539 และระหว่าง ปี พ.ศ. 2540 ถึง ปี พ.ศ. 2545

จากการศึกษาตัวเลขระหว่างปี พ.ศ. 2530 ถึง ปี พ.ศ. 2539 พบว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยู่ในระดับเลข 2 ตัว และอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบคงที่ ทำให้ภาคเอกชนนิยมกู้เงินจากต่างประเทศ ทำให้หนี้ต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะหนี้ต่างประเทศภาคเอกชน

นอกจากนี้ อัตราส่วนระหว่างหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติ และ อัตราส่วนระหว่างหนี้ระยะสั้นต่อหนี้รวมอยู่ในระดับสูง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหนี้ต่างประเทศระยะสั้นของภาคเอกชน ตัวเลขชี้ความสามารถในการนำเข้า สุทธิ และชี้ความสามารถในการไหลออกของเงินทุนอยู่ในระดับต่ำ และมีแนวโน้ม ลดลง ในขณะที่ตัวเลขชี้ความสามารถในการชำระหนี้ อยู่ในระดับต่ำ และชี้ความสามารถ ในการนำเข้าอยู่ในระดับสูง

จากค่าของตัวแปรในช่วงเวลาดังกล่าวทำให้นักเก็งกำไรต่างชาติทำการโจมตีค่า เงินบาทในช่วงไตรมาสที่ 3 ของ ปี พ.ศ. 2539 จนถึง ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของ ปี พ.ศ. 2540 และในช่วงไตรมาสที่ 2 ของ ปี พ.ศ. 2540 ประเทศได้ประกาศปรับปรุงระบบอัตรา แลกเปลี่ยนจากระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบ ที่รัฐสามารถเข้าจัดการได้ อันเป็นวิกฤตหนี้ต่างประเทศ วิกฤตค่าเงิน เมื่อเกิดวิกฤต ทางการเงินในปี พ.ศ. 2541 และกลายเป็นวิกฤตเศรษฐกิจในท้ายที่สุด

จากการศึกษาตัวเลขจากปี พ.ศ. 2540 ถึงปี พ.ศ. 2545 พบว่า ในช่วงที่เกิดวิกฤต เศรษฐกิจตัวเลขผลิตภัณฑ์ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ย และหนี้ต่างประเทศลดลง ในขณะที่ ตัวเลขทุนสำรองของประเทศเพิ่มขึ้น และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ศึกษา จะพบว่า ตัวเลขอัตราส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติ มีค่าต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และเกณฑ์ของการอนุญาตให้ใช้สกุลเงินร่วมกันของสหภาพยุโรป ตัวเลข ชี้ความสามารถในการนำเข้า ชี้ความสามารถในการนำเข้าสุทธิ และความสามารถใน การไหลออกของทุนสูงกว่าในปี พ.ศ. 2526 ปี พ.ศ. 2539 และยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กองทุน การเงินระหว่างประเทศกำหนด ดังนั้น โอกาสที่จะเกิดวิกฤติจึงเป็นไปได้ยาก ในขณะที่ ตัวเลขชี้ความสามารถในการชำระหนี้อยู่ในระดับสูงกว่าในปี พ.ศ. 2526 ปีและ พ.ศ. 2539 จนน่าเป็นห่วง

ผลจากการศึกษาพบว่าอัตราส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติเท่ากับ ร้อยละ 48.76 ในปี พ.ศ. 2545 ตัวเลขดังกล่าวต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 59.21 ในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจครั้งแรกในประเทศไทย และต่ำกว่าร้อยละ 60 ซึ่งเป็น

เกณฑ์การเข้าร่วมใช้เงินตราสกุลเดียวกันของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป บทบาทของหนี้ต่างประเทศระยะสั้นลดลง เมื่อเทียบกับหนี้ต่างประเทศระยะยาว โดยที่สัดส่วนหนี้ต่างประเทศระยะสั้นลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 45.90 ในปีพ.ศ. 2540 เหลือร้อยละ 23.21 ในปี พ.ศ. 2545 ชี้ความสามารถในการชำระหนี้เท่ากับร้อยละ 19.50 ในปีพ.ศ. 2545 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 12.30 ในปี พ.ศ. 2540 ชี้ความสามารถในการนำเข้าเท่ากับ 7.36 เดือนของการนำเข้า ซึ่งสูงกว่า 6.65 เดือนของการนำเข้าในปี พ.ศ. 2540 ชี้ความสามารถในการนำเข้าสุทธิเท่ากับ 4.62 เดือน เมื่อเทียบกับ 2.04 เดือน ในปี พ.ศ. 2540 และอัตราส่วนสุดท้าย ชี้ความสามารถการไหลออกของเงินทุนเท่ากับ 4.30 เดือน ซึ่ง สูงกว่า 2.13 เดือนในปี พ.ศ. 2540

โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์อัตราส่วนต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ต่าง ๆ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนพบว่า ภาระหนี้ต่างประเทศที่ศึกษามานั้น ไม่ใช่สาเหตุหลักซึ่งจะนำไปสู่วิกฤตหนี้ประเทศ และจะไม่นำไปสู่วิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหม่ในช่วงระยะเวลาอันใกล้

The study on the topic of “The international debt crisis: The possibility of the second economics crisis” is to survey the debt burden of both the government and private sector on international debts. The short-term and long-term debts will be studied separate in the first step. Then, the whole debts will finally investigated also, the time range in the study is classified into three periods. They are between 1980-1986, 1987-1996 and 1997-2002 respectively.

The objectives of the study, to achieve the hypothesis, are to describe the relationship between the international debts the gross domestic product (GDP), the debts and the export or the debt service ratio, the import and the international reserve, the net import and the international reserve. The study

will look forward to the interest rate and the exchange rate for more complete solution.

To justify whether the debts burden is on a crisis situation or it on a normal one, the study use the criteria to measure the level of those relationship ratios. They are the European Union criteria and the level of the ratios of the three-range between 1980-1986, and 1987-1996. the data shown on the two periods are the time decided Baht's devaluation in the 1984 and the time before Baht attacking in 1997. The later one brought to Baht floating. The exchange rate is changed from the fixed exchange rate to the flexible exchange rate managed by the central bank. It is known managed flexible rate.

The study found that the international debt per GDP ratio is 48.76 % in 2002. It is lower than the criterion of 59.21 % in 1977 and of 60 % of European Union criterion. The short-term debt plays a small role on comparison to the long-term debt. The short-term debt per total debts decrease gradually from 45.90 % in 1977 to 23.21 % in 2002. The debt service ratio is 19.50 % in 2002, which is higher than 12.30 % in 1977. The import per international reserve is 7.36 months, which is higher than 6.65 months in 1977. The net import per international reserve ratio is 4.62 months in 2002 compared to 2.04 months in 1997. The final ratio, the net flow per international reserve, is 4.30 months in 2002, higher than 2.13 months in 1977.

The study of ratios indicated that the debt burden tends to decrease directly. In the other word, the international debt burden relieves. It is no

longer a condition of distribution. When the study explored the interest rate and the exchange rate. The interest rate is quite low with comparison to the external rate. The capital flight caused by the interest rate is an inefficient reason. The exchange rate turned from the fixed exchange rate to the managed flexible exchange rate as mentioned in suitable for the Baht's value to adjust to market mechanism. It is not cause of capital outflow. It is a well-devised tool to protect the arbitrageur from attacking the Baht's value also.

From the year 1997 to the year 2002 the decreasing of the interest rate and the managed flexible exchange rate was the cause of the decreasing in private international debt.

In conclusion, the study which is analyzed the criteria ratio, the interest rate and the exchange rate, respectively, found that the international debt burden is not a key factor to cause the international debt crisis. It should not bring the new economic crisis in the near coming decade.